

Čís. 5944.

Jde o zločin padělání soukromé listiny podle §§ 401, 403, čís. 1 tr. zák., podepsal-li pachatel za firmu směnku v době, kdy již nebyl oprávněn sám firmu podpisovati, a opatřil směnku zároveň datem z oné doby, kdy ještě měl ono oprávnění, a tím jí dal vzhled, že byla řádně vystavena podepsanou firmou.

(Rozh. ze dne 25. června 1937, Zm IV 73/37.)

Nejvyšší soud, přezkoumaj trestní věc proti A. a spol., obžalovaným pro zločin podle §§ 401 a 403, č. 1 tr. z., zamítl zmatečnou stížnost obžalovaného A.

Důvody :

Zmatečnou stížností, jež uplatňuje důvod zmatečnosti podle § 385, č. 1 a) trp., nelze přiznati oprávnění.

Námítka, že obžalovaný jako člen veřejné společnosti byl oprávněn vůči třetí osobě sám vyplniti směnku, odporuje obchodnímu zákonu a skutkovým zjištěním odvolacího soudu.

Bylo-li zjištěno, že podle ujednání, počínajíc dnem 6. dubna 1932 mohla býti firma znamenána toliko kolektivně, pozbyl obžalovaný A. tímto dnem práva sám podpisovati firmu (§ 65, č. 4 a § 91 obch. zák.). Ani poukaz na ustanovení § 92 obch. zák. není případný, neboť tento § se týká pouze obmezení obstarávání zmocnění, nikoli samého zmocnění k zastupování.

Nebylo v napadeném rozsudku zjištěno, že dluh, na který podepsal obžalovaný směnku, skutečně existoval, avšak ani nehledíc k tomu, pro posouzení tohoto trestního případu není to rozhodné, poněvadž pro skutkovou podstatu zločinu podle §§ 401 a 403, č. 1 tr. z. je podstatné pouze, že obžalovaný, ačkoliv po dni 6. dubna 1932 nebyl oprávněn sám za firmu podepsati směnku jako příjemce, přece to učinil, při čemž směnku antidatoval, totiž opatřil datem vystavení 24. března 1931, tedy datem z doby, kdy byl ještě sám oprávněn směnku za firmu podepsati, a tímto způsobem, totiž spojením svého podpisu bez oprávnění s antidatováním směnky dal směnce takový vzhled, jako kdyby byla řádně podepsanou firmou vystavená. Takto obžalovaný protiprávně vydal třetí osobě soukromou listinu (směnku), kterou mohla dokazovati trvání závazku firmy. Zmatečnou stížností neprávem namítá dobromyslnost obžalovaného. V tomto směru stačí poukázati na zevrubné odůvodnění rozsudku odvolacího soudu, jež nebylo vyvráceno vývodů zmatečnou stížností. Proto byla bezdůvodná zmatečnou stížnost zamítnuta podle 1. odst. § 36 por. nov.

Čís. 5945.

Pri trestných činoch proti cti sa nevyžaduje, aby osoba urazeného bola výslovne aj menom označená. Stačí, keď je možno bezpochybné zistiť, koho mal pachateľ na mysli.